

[Ole Espersen.]

som hr. Gudme ikke kommenterede, simpelt hen er et skoleeksempel på, at der ingen grænser er for, hvor generelt man kan lave en bestemmelse, hvis man i øvrigt ønsker at have den, og det er altså det, der er problemet for os i dag, om vi ønsker at have en lignende opsamlingsbestemmelse eller ej i vores straffelov.

Wilhelm (VS):

Hvorvidt det er noget enestående at lave en generel bestemmelse har jo været belyst her med forskellige eksempler. Jeg synes, hr. Ole Espersen har været overmåde diplomatisk i sit valg af eksempler. Jeg kunne da nævne et par stykker. Jeg skal ikke bruge min tid på at citere vidt og bredt, men til støtte for eventuelt interesserede journalister osv. findes det i Folketingets Forhandlinger 1972-73 den 10. maj 1973, spalte 6080, hvor der som parallelle situationer med en mere generel bestemmelse bliver sagt:

„Vi kender konkurrencelovens bestemmelser om, at god forretningsskik skal overholdes, og ved, at der er vokset en praksis op her. Jeg må også nævne, at von Eyben i sin kronik peger på straffelovens § 104, hvor vi har en bestemmelse om, at . . . . kan man straffe den, som på utilbørlig måde direkte eller gennem mellemmand i erhvervs-mæssig henseende . . . .“

Det var venstres ordfører ved den lejlighed, fru Nathalie Lind, der nævnte disse eksempler på, at der ikke var noget epokegørende nyt i at lave generelle straffebestemmelser. Men der er den forskel, at debatten i 1973 foregik i en situation, hvor dette med den økonomiske kriminalitet i høj grad interesserede pressen og befolkningen, og der var jo ikke mange, der dengang havde de samme forbehold over for generelle bestemmelser eller med hensyn til retssikkerheden, som er nævnt i dag.

Jeg synes også, der kunne være grund til at stille hr. Gudme et spørgsmål. Når nu hr. Gudme siger, at det måtte være muligt at formulere klare bestemmelser i straffeloven, så man ikke kom ud i denne usikkerhed med hensyn til fortolkning af generelle bestemmelser, hvordan kan det så gå til, at hr. Gudme og andre, der måtte være af den opfattelse, igennem 2 års arbejde i retsudval-

get ikke har gjort noget for at prøve at lave disse klare formuleringer, når alle de eksempler, vi har mødt, alle de svar, vi har fået, klart og tydeligt viser, at det oprindelige forslag begrænset til §§ 300 a, b og c ikke er tilstrækkeligt til at forhindre noget som helst af det, der er de store manøvre-mønstre, som vi ser dem i dag?

Det, der egentlig bringer mig op, er selvfølgelig den eneste reaktion, vi hidtil har fået på vores dagsordensforslag, nemlig fra hr. Ole Espersen, den socialdemokratiske ordfører. Jeg finder denne reaktion højst besynderlig. Jeg gør igen opmærksom på, at dette dagsordensforslag bestemt ikke efter vores mening er særlig vidtgående eller tager initiativer op i den videre bekæmpelse af økonomisk kriminalitet, som er særlig vidtgående eller på nogen måde tilfredsstillende, men vi har netop holdt os strikte til de ting, der direkte og konkret er nævnt i straffelovrådets udtalelse fra januar sidste år, for at sørge for, at ingen her i salen skulle have nogen god, eller dårlig, måtte det jo blive, undskyldning for at stemme imod et sådant dagsordensforslag. Vi har strikte holdt os til at opfordre regeringen til at fremsætte lovforslag på nogle områder, hvor der klart og tydeligt foregår økonomisk kriminalitet, ikke bare mellem den ene og den anden kapitalist, men over for samfundet som sådant, snyd for beskatning af renter på det ene og det andet og det tredje og den slags ting. Det er alt sammen det, vi har nævnt i denne dagsorden, og som vi i den opfordrer til at regeringen kommer med initiativer til; det er alt sammen noget, som er nævnt i straffelovrådets udtalelse.

Hr. Ole Espersens indvendinger var to. For det første at det var formelt forkert — så vidt jeg hørte uden nogen nærmere grundelse — at komme med sådan et dagsordensforslag. For det andet var indvendingen — og det kan man jo kun trække på smilebåndet ad — at medlemmerne ikke havde haft tid til at læse et så vidtgående dagsordensforslag. Det er da rigtigt, at det fylder det meste af en halv side, det tager måske 1 minut eller for de langsomste 1½ minut at læse det, men der er jo ikke nogen problemer i det, det giver ikke engang nogle retningslinjer, der kunne være fulde af fælder for, hvad det er for forslag, regeringen skal komme med. Det opfordrer regeringen